

Reflexe Audiocafé podzim 2021

Reflexi na tento předmět jsem se rozhodla psát až s odstupem, abych věděla, jaké z večerů mi nejvíce utkvěly v paměti. Prvně bych ale ráda tento semestr s námětem Prvotiny shrnula celkově. Ačkoliv se audio tvorbou nezabývám ve škole a pravděpodobně se neplánuji vydat touto cestou po studiu, večery s poslechem mě zaujaly. Nikdy předtím jsem audio dokument neposlouchala. Nejblíže jsem měla asi k poslechu podcastů, které dle mého názoru v dnešní době převládají. Hlavně u naší generace. Bavila mě také debata po každém poslechu, kde jsme více poznali autora dokumentu. Často mi přišlo, že povaha daného autora se dost promítala do díla. Ne všechny dokumenty mi byly nějak blízké, ale i tak jsem byla ráda za jejich objevení.

Hned první večer ve mně utkvěl asi nejvíce, a to v pozitivním slova smyslu. Krásně se tam prolínalo téma prvotin, láska je navíc věčné téma, které nikdy nevyjde z módy. Je pravda, že mě lehce vyvedla z míry první část s Májem. První střet s audio dokumentem začal robotickým hlasem, kdy jsem si říkala, jestli to je předmět vůbec pro mě. Ale pokročilo to v moc povedené dílo plné vtipu a moudrosti.

Druhý poslechový večer jsem cítila souznění hlavně s tématem, které se nás studentů týká. A to pokračování našich životů. Překvapuje mě, že i s několikaměsíčním odstupem si stále pamatuji na dokument, ale stejně tak i na debatu po něm. Jak sám autor říká, že vidí posun ve vnímání celé skutečnosti a takto s odstupem není nic natolik dramatické.

Třetí večer vzbuzoval úplně jiné emoce. Smrt patří do našich životů, ale je to ve veřejnosti málo probírané téma. Nikdy by mě osobně nenapadlo tak intimní chvíli v rodině sdílet na diktafon a podělit se o ni s cizími lidmi. Za tohle má autorka můj obdiv. Nejen ten zásah smrtí blízkého, ale také podmínky pohřbů během covidu byly výjimečné. Tento dokument se nejvíce blížil realitě života, a to mě k němu táhne doteď.

Jako další byl večer s dokumentem Probuzení v Mostě. Tento večer se mi popravdě nelíbil. Dokument mě samotnou nezaujal, vadily mi ostré kontrasty, které z mého úhlu pohledu nebyly funkční. Ke všemu mi nebyla sympatická ani autorka a na případné výtky reagovala spíše podrážděně. Debata neprobíhala jako ostatní večery plynule. Byl to jediný večer, který vidím jako negativní.

Červinková, 496967

Na dalším večeru jsem bohužel nemohla být osobně, ale pouštěla jsem si ho až s odstupem. Asi jsem v něm podle popisu čekala větší střet a trochu agresivnější vystupování autorky. Ale pobavil mě ten celek, kdy se pak setkává s vnukem a celkově generační rozdíl dvou extrémů, řekněme.

Poslední večer byl příjemný. Bylo pěkné slyšet, jak se elévové posunuli za tu dobu jak v kariérách, tak v životech. Jediná škoda byla, že osobně se podařilo sehnat jen jednoho a přes online s námi komunikovala aktivně také jen jedna spoluautorka. I tak to bylo pěkné zakončení semestru, před Vánoci optimistické a milé.

Tento předmět ve mně zanechal stopu. Třeba audio stopu. Budu na něj ráda vzpomínat.